Ponedjeljak, 24.10.2011.g.

Malo mi je bilo čudno kada sam pisao gornji datum. On me podsjetio da već predugo nisam sjedio pred kompjutorom kako bi sa svim podijelio moju duhovnu, svagdanju, stvarnost. Da, stvarno predugo. I nije se događalo ništa posebno zašto to nisam činio. ZLO ME USPJELO, SA STOTINU SVOJIH NAČINA, SPRIJEČITI DA TO ČINIM. TU SAM MALO ZAKAZAO ALI SAM SE DOSTA "FAJTAO" U DRUGIM SITUACIJAMA KAO NJEGOV SVJEDOK.

Pitala me prekjučer moja kćer, došla je iz Zagreba na dva dana, da ništa više ne "stavljam" na onu svoju internetsku stranicu. Pa sam joj rekao da ne, da me malo "nosi" svagdanji život, da se moram malo više potruditi i "othrvati" svemu onome što me od toga odvraća.

A vodili smo neki dan jedan vrlo zanimljiv razgovor, ja i jedna moja sestra u vjeri. O životu, o vjeri a posebno o SVJEDOČENJU ZA GOSPODINA. KOLIKO JE TO STRAHOVITO VAŽNA STVAR I ZA NAS I ZA GOSPODINA.

Jer ta sestra u vjeri isto je, ja sam potpuno siguran u to, ODABRANA OD GOSPODINA DA SVJEDOČI ZA NJEGA. I ONA TO ČINI. A KOJA JE TO ČAST A UJEDNO I ODGOVORNOST!

JER GOSPODIN JE SVOJIM SVJEDOCIMA DAO DA PUNO TOGA SPOZNAJU. VIŠE NEGO JE DAO DRUGIMA. ALI TO, kako mi ljudi volimo reći "mistika", DAR DA MOŽEŠ NEŠTO VIŠE SPOZNATI O VJERI I DUHOVNOSTI, NIJE NEŠTO S ČIM SE, ONI KOJI SU GA OD GOSPODINA DOBILI, MOGU I SMIJU POIGRAVATI I OLAKO GA SHVATITI. TAJ DAR TRAŽI ODGOVORNOST. VELIKU, VELIKU ODGOVORNOST.

Na više mjesta je Gospodin o tome govorio u BIBLIJI. **KOME JE VIŠE DANO, VIŠE ĆE SE OD NJEGA I TRAŽITI.**

I kada smo nas dvoje o tome razgovarali, oboje smo jedno drugom govorili o tome kako često dođemo u situacije da vidimo kako drugi ljudi, nama dragi, idu u propast. Vidimo što dobro ne čine, vidimo posljedice tih njihovi djela ili propusta, vidimo njihovu propast.

Sve mi to vidimo. I htjeli bi nešto učiniti. A onda nam dođe nekakvi osjećaj nemoći, rezingniranosti, osjećaj tuge. SVE VIDIŠ A NIŠTA NE MOŽEŠ UČINITI. ILI MISLIŠ DA NE MOŽEŠ.

A NIJE TAKO. NIJE TAKO! U TAKVA STANJA NAS UPRAVO ZLO HOĆE DOVESTI. U STANJA SUMNJI, ŽALOSTI, NEMOĆI. DA SE NIŠTA NE MOŽE UČINITI.

A NIJE TAKO!

I pričali smo o jednoj ženi kojoj se ponovno vratio rak. Ženi koja ne ide na mise, ženi koja se ne moli, koja psuje. Ženi koja je svega toga svjesna, koja sve to prizna i nije joj drago, ali je zlo kod nje toliko jako ukorijenjeno da mu se teško može othrvati. I kaže mi moja sestra u vjeri da je ona s tom ženom razgovarala, znaju se od malena, da ju je upozoravala da se neka proba okrenuti prema vjeri i duhovnosti, prema Gospodinu. Da u svemu tome pronađe svoj spas. A da joj je ta žena kazala da ona to ne može. A ta moja sestra u vjeri kazala mi je, kada se rastajala od te žene, da je osjetila u sebi misao KAKO SE TA ŽENA NEĆE SPASITI. I da joj je sada potpuno jasno zašto joj se taj rak ponovno vratio.

A ja sam toj svojoj sestri u vjeri, kada sam saznao za tegobe ove žene, predložio da ju zajedno posjetimo i da joj, DUHOM SVETIM VOĐENI, pokušamo ponovno dati neke snage da se SPASI. Ali ne onako kako je to moja sestra u vjeri onda mislila. DA SE SPASI PO TIJELU. DA JOJ SE NE ZNAM KOLIKO PRODUŽI OVAJ NAŠ I NJEZIN ZEMALJSKI ŽIVOT.

NE PO TIJELU! NE, NEGO DA SE SPASI PO DUHU. DA SPASI SVOJU DUŠU ZA VJEČNI ŽIVOT.

JA SAM OSJETIO TAJ PORIV I TU POTREBU DA ODEM DO ŽENE I DA JOJ NEŠTO O TOME KAŽEM. ŠTO? ISKRENO, U OVOM TRENUTKU NEMA POJMA. ALI DO TOG TRENUTKA DUH SVETI ĆE ME VEĆ NAUČITI. ON SAM PO SVOJOJ VOLJI I PO MOLITVI KOJU ĆU MU UPUTITI PRIJE TOG SUSRETA. SAMO, TAJ SUSRET TREBA ORGANIZIRATI TA MOJA SESTRA U VJERI.

I zato sam joj govorio o tome koliku odgovornost imaju svi oni koji su od Gospodina i Duha Svetoga dobili DAR SAVJETA, DAR SVJEDOČENJA. ODGOVORNOST SVJEDOČENJA.

Rekao sam joj da uopće nije bitno što će ta žena učiniti i kako će reagirati. TO JE NJEZINO I GOSPODINOVO KOJI JE DAVNO ZA NJU ODREDIO NJEZIN ŽIVOTNI PUT. KOJI? MI TO NE ZNAMO NITI NIJE NAŠE DA O TOME BRINEMO. BITNO JE DA MI UČINIMO ONO ZA ŠTO NAS JE GOSPODIN PRIPREMIO I OBDARIO. DA SVJEDOČIMO ZA NJEGA.

O, KAKO JE TEŠKO BITI SVJEDOK! O, KAKO JE PREKRASNO BITI SVJEDOK!

GOSPODIN TI DAJE DAROVE, SVIMA NAMA. ALI NE DA SE HVASTAMO, NADIMLJEMO, HVALIMO I LICEMJERIMO. DA SE UZOHOLIMO. NE! NEGO DA NJEGA PROSLAVLJAMO I DA ČINIMO SVE ŠTO MOŽEMO KAKO BI SE BAREM JEDNA DUŠA PO NAŠIM DJELIMA SPASILA. BAREM JEDNA I BIT ĆE VELIKO VESELJE NA NEBU!

JER, ZBOG TOGA SE GOSPODIN I UTJELOVIO KAO ČOVJEK. ON, BOG. ON, RIJEČ. DA SE SPASI ČIM VIŠE DUŠA ZA VJEČNI ŽIVOT.

A svoju vjeru vrlo lako možete preispitati. Lako je reći, VJERUJEM U BOGA. Mnogi to lako i olako izgovore. Ali ako tako mislite, onda ponovite u sebi i recite na glas: "VJERUJEM DA POSTOJI SOTONA, ZLO, VRAG I NJEGOVI ZLI DUHOVI KOJI SVAKODNEVNO NASTOJE ODVUĆI MENE I SVE DRUGE BOŽJE DUŠE OD GOSPODINA, OD VJEČNOG ŽIVOTA!"

A kad to shvatite i prihvatite bit će vam lakše da budete SVJEDOCI I MISIONARI BOŽJI. U svakom trenutku vaših svakodnevnih života. Bit će vam važni svi ljudi i sve situacije oko vas u kojima će te moći pomoći onima za koje ćete vidjeti da propadaju. ALI NE DA PROPADAJU U TIJELU. NE, NEGO DA PROPADAJU U DUHU. DA JE NJIHOV DUH ZAPOSJELO ZLO. I DA IDU SVOJEM FIZIČKOM I DUHOVNOM KRAJU.

ZATO BUDITE SVJEDOCI, BUDITE MISIONARI!

TU GDJE ŽIVITE I RADITE! NIJE TO TEŠKO. TO JE LAKO. SAMO MORATE ČINITI ONO ŠTO MOŽETE. NE ŠTO MISLITE DA BI TREBALO. NE, SAMO ŠTO MOŽETE. A OSTALO PREPUSTITE GOSPODINU. ON ZA SVAKOG OD NAS IMA SVOJ PLAN. SPASA ILI PROPASTI. NIJE NA NAMA DA TO ZNAMO. NA NAMA JE SAMO DA ČINIMO ŠTO MOŽEMO ISPUNJAVAJUĆI TAKO GOSPODINOV PLAN ZA NAS. PLAN NAŠEG SPASENJA. JER KADA DRUGIMA POMAŽEMO MI ISPUNJAVAMO I BOŽJI PLAN ZA TOG ČOVJEKA, ZA TU DUŠU, ALI, ŠTO JE NAJBITNIJE, MI ISPUNJAVAMO I BOŽJI PLAN ZA NAS. ZA NAŠE SPASENJE. ZNAM, TEŠKO JE OVE MISLI OČUVATI ONDA KADA ODEMO U SVAKODNEVNI ŽIVOT, U SVAKODNEVNE PROBLEME GDJE JE "RIČUĆI LAV". ALI ZATO NAM JE GOSPODIN DAO SVAKODNEVNE MISE, MOLITVE, PISANU BOŽJU RIJEČ, SVOJE SVJEDOKE I MISIONARE! KORISTIMO TO I ČINIMO TO.

GOSPODINE, OJAČAJ SNAGU SVJEDOČENJA SVOJIM SVJEDOCIMA I MISIONARIMA. SMILUJ SE NJIMA I NJIHOVIM OBITELJIMA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

NEKA JE VJEČNA SLAVA I HVALA TEBI BOŽE A ČAST DJEVICI MARIJI!